

Kjak

Gunvá við Keldu
Borgarstjóri

Fjølbroyni fremur framburð Føroya

Lætt er helst hjá borgarstjóranum í Havn, at sláa upp í glens, minkandi landafrøðiliga fjølbroyni, sum er á veg at gerast ein vanlukka fyri alla menning

Í farnu viku hevði eg eina kronikk í Dimmalætting, har eg ávaraði um avleiðingarnar av, at vit áðrenn seinasta løgtingsval – uttan nakra fyrireiking – bráðliga mistu løgtingsvaldømini og gjørdust eitt og sama valdømi.

Í kronikkini staðfesti eg, at hetta hevur havt fleiri óhepnar fylgjur, eitt nú at løgtingið hevur mist: *Virðing fyri vinnuni, *Kjølfesti í landspørtunum og *Disciplin innanflokka.

»Du skal ikke tro at du er noget«

Hóast kronikkini ikki er vend ímóti høvuðsstaðnum ella nøkrum øðrum, men er skrivað við øllum samfelag okkara í huga, so hevur borgarstjórin í Havn kortini fingið hana skeivt í hálsin og kemur við einum ikki sørt

Tað er í stuttum tað, sum borgarstjórin í høvuðsstaðnum sigur í sínum svari til mína kronikk um mistu løgtingsvaldømini.

Tíverri - ella kanska tíbetur? - vátar og staðfestir hann mín illgruna um eina vandafulla tankagongd, sum bert ynskir enn meira miðsavning og minni fjølbroyni her á landi.

Einki lív uttan fyri ringvegin?

Í hesi ikki sørt arrogant skrivaðu grein verður ikki dult fyri, at nú snýr tað seg um at fáa alt vald og virksemini til Havnar. Fyri eitt land sum okkara er tað ein vandi at hava ein borgarstjóra við slíkum hugburði í sjálvum høvuðsstaðnum.

Enntá fer hann so langt sum at skriva, at Klaksvík ikki

Fjølbroyni fremur framburð

Líkt er til, at borgarstjórin ikki hevur funnið útav, at allar Føroyar – líka av Viðar-eiði og suður til Sumbiar – hava goldið og gjalda fyri tað virksemini, sum er í høvuðsstaðnum, og uttan hesar gjaldarar verður einki land at vera høvuðsstaður fyri.

Um vit nú fylgja hesi nalvaskoðandi tankagongd og avtaka allar deplar kringlandið, har íverksetan er partur av mentanini og lokalsamfelagnum, og ístaðin seta alt okkara álit á høvuðsstaðin – hvat verður so av fjølbroytta samfelag okkara? – og hvør skal tå skapa tann útflutning, sum í dag figgjar høvuðsstaðin?

Hvat er tað í grundini, tey gera í Fuglafirði, Norðdepli, Runavík, Sørvági, Toftum,

íverksetarum og vinnuligu umhvørvum kring alt landið, ið skapa útflutningsvirðini, sum vit øll liva av?

Kappingin við London og París

“Einasti veruligi føroyski kraftdepilin er í Tórshavn!”, ljóðar boðskapurin frá borgarstjóranum í høvuðsstaðnum. Og víðari skrivar hann: “Her eru neyðugu stovnarnir, her eru spennandi vitanarfyrirøkur ... her er orka at gera tað, sum krevst”.

Boðskapurin tykist vera, at vit ikki longur hava brúk fyri útflutningi og inntøkum til okkara land. Ístaðin skulu vit klippa hvørjum øðrum, tí tað gongur nógv betur!

Spurningurin er bara, um vit sum samfelag hava ráð til ein so stóran “dinosaur”, ið nú sigur seg vilja kappast við London og París. Tað er í øllum førum vist, at har skal nógv forbrúk til eina slíka kapping, og so er spurningurin: Hvør skal betala?

Nei, latið okkum sum skjótast fáa bæði bein niður aftur á jørðina og fara undir at gera eina skipan av samfelag okkara, sum hóskar okkara stødd, og har allir partar av landinum fáa lut í samfelagsumsitingini, so teir verða varðveittir og soleiðis kunnu halda fram at menna og skapa nýggjar vinnumøguleikar – søgan prógvar, at tað eru økini og kommunurnar kringlandið, ið eru tær bestu til at fremja hesa vinnuligu menning.

Vági, Skála, Hvalba, Strondum, Miðvági, Klaksvík, Tvøroyri o.s.fr. o.s.fr.?

Fleiri ferðir hevur søgan staðfest hesa serligu styrki, ið samfelag okkara enn í dag hevur, har lokali kommunali myndugleikin, figgingarstovnar, fakfeløg, manningar, arbeiðsfólk og stórir partar av almenninginum taka lut og geva hvør sítt íkast til samfelagshjólina, bæði mentanarliga, sosialt og ikki minst vinnuliga.

Hevur høvuðsstaðurin nú bráðliga ikki brúk fyri hesum

Sjúrður Skaale

Óli P hevur svarið til Una Arge

Donsk grundlóg og heimastýrslóg er tann rættur, Tjóðveldi borðreiðir við. Uppskotið til stjórnarskipan setti hinvegin Føroya fólk ovast

Í fjør teknaði Óli P ein føroying, sum spyr ein danskan poltikara: "Hvornår får vi selvbestemmelse?" Dansk politikarin svarar: "Det er noget I SELV bestemmer!"

Undir tekningin stendur: "Eingin hevur forspurt seg - og tó..."

Henda tekningin rann mær til hugs, tá eg í Sosialinum mikudagin las ein spurning til mín frá Una Arge.

Uni sigur, í ramasta álvara, at "Sjúrður Skaale og hinir í stjórnarskipanarnevndini, ið taka undir við hansara sjónarmiðum, hava skyldu til at siga okkum, um vit samtykkja donsku grundlógina og heimastýrslógina, tá vit skulu atkvøða um stjórnarskipanina. Teir hava eisini skyldu til at siga okkum, um ein proklamatió kemur úr Danmark um, at Føroya fólk hevur givið seg undir donsku ríkiseindina, tá stjórnarskipanin er samtykt."

Hvussu í himmalsins navni kunnu vit hava "skyldu" til at fortelja Una nakað, sum vit einki vita um?

Og hví ólukkan skulu vit lata danir eiga definítiónsrættin uppá hetta? Uppskotið ásetti føroyskan sjálvsavgerðarrætt. Og honum ráða vit yvir. Júst sum Óli P segði.

Tjóðveldi garanturin fyri donskum heimastýri

Uni heldur, at um uppskotið til stjórnarskipan varð samtykt, høvdu vit "staðfest

ta 160 ára gomlu donsku grundlógina sum evstu lóg í Føroyum og ta 63 ára gomlu heimastýrslógina sum hægri lóg enn okkara egnu stjórnarskipan".

Skilji hetta hvør skilja kann. Eg skilji tað so ikki. Um mann so leitar við luppi gjøgnum alt uppskotið, so finnur mann einki - ikki eitt tað einasta orð - sum kann leiða til hesa niðurstøðu.

Uppskotið til føroyska grundlóg ásetti hinvegin, at Føroya fólk hevur evsta valt í Føroyum, og fulla heimild at seta úr gildi tær lógir, sum Uni nevnr. Uppskotið ásetti, at vit ikki eru undirskipað Danmark, men hava sáttmála við Danmark.

Men nú er alt hetta líka mikið. Vit fáa helst onga føroyska grundlóg. Ein lítill meiriluti á tingi - við Tjóðveldinum á odda - hevur valt at kvala hana, so hon dettur burtur á ólavsøku.

Føroya fólk stendur so eftir við heimastýrslóg og danskari grundlóg. Takkað verið Tjóðveldinum.

7250 fólk valdu Tjóðveldi í 2008. Neyvan var tað hetta, tey ætlaðu sær...

Er tað so galið, at borgarstjórin í høvuðsstaðnum heldur Klaksvík nú hótta og vilja verða høvuðsstaður!?! – Tað er beinleiðis láturligt

niðrandi, almennum svari undir tí løgna heitinum "seinasti dinosaururin".

Tá ið eg hevði lisið grein hansara, rann jantelógin mær í huga, har fyrsta boð er: "Du skal ikke tro du er noget". Eingin landspartur í Føroyum uttan fyri Havnina skal tora at halda seg klára nakað og enn minni krevja nakað sum helst, tí vit eru at meta sum fornleivdir. *Føroyar eru so pinkalítlar! *Eingin kraft finst uttan fyri Havnina! *Hini vilja aftureftir, men eg vil frameftir!

verður meira høvuðsstaður av at kappast við Havnina!

Eg má bara spyrja, um hann yvirhøvur hevur lisið mína kronikk, tí hon snýr seg als ikki um høvuðsstaðin sum evni, men um alt okkara land, Føroyar, sum Havnin er høvuðsstaður fyri – at vit varðveita tað, sum gevur tí lív, framburð og dynamikk.

Ella er tað so galið, at borgarstjórin í høvuðsstaðnum heldur Klaksvík nú hótta og vilja verða høvuðsstaður!?! – Tað er beinleiðis láturligt.